

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 4002

Doknr.
870897

Dato
17-06-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 24. maj 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 495 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 495:

"Vil ministeren redegøre for, om det er en korrekt fortolkning af servicelovens § 110, når Socialtilsynet siger, at den selvejende institution Dalhoffsminde ikke lovligt kan udbetale arbejdsdusør for det arbejde, som beboerne på Dalhoffsminde udfører? Der henvises til artiklen "De hjemløse på Dalhoffsminde vil så gerne arbejde, men det må de ikke for systemet" i Kristeligt Dagblad den 22. april 2024."

Svar:

Den selvejende institution Dalhoffsminde er et tilbud efter §§ 107 og 110 i serviceloven, og er dermed både et herberg til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig og et botilbud, som tilbyder midlertidigt ophold til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for det.

Jeg kan oplyse, at beskæftigelsesrettede indsatser ikke er omfattet af indsatsen på et herberg efter servicelovens § 110 eller på et botilbud efter § 107. Herudover giver hverken servicelovens §§ 110 eller 107 hjemmel til at udbetale arbejdsdusør til beboerne.

Det fremgår af servicelovens § 103, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde beskyttet beskæftigelse til personer under folkepensionsalderen, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning. Herudover fremgår det af servicelovens § 103, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde særligt tilrettelagte beskæftigelsesforløb til personer med særlige sociale problemer.

Det er borgerens handlekommune, der kan visitere en borger med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer til beskyttet beskæftigelse efter § 103 i serviceloven, også mens borgeren opholder sig på et tilbud efter §§ 107 eller 110. Kommunen aflønner borgeren for den beskyttede beskæftigelse.

Aflønningen i den beskyttede beskæftigelse sker i videst muligt omfang efter indsats og vurdering af arbejdet i det enkelte tilfælde. Hvis personen på grund af betydelig nedsat funktionsevne kun kan yde en meget beskeden indsats, kan der fastsættes en arbejdsdusør, der skal være på mindst fem procent af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det pågældende arbejdsområde.

Beskyttet beskæftigelse er et tilbud til socialt udsatte og personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne under folkepensionsalderen, der ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning. Kommunen kan anvende et tilbud med offentlig eller privat driftsherre til at yde beskyttet beskæftigelse til borgeren. Den beskyttede beskæftigelse kan herunder ydes af den samme driftsherre, som driver herberget efter § 110 eller botilbuddet efter § 107. Det er under alle omstændigheder borgerens handlekommune, der kan visitere en borger til beskyttet beskæftigelse efter serviceloven og udbetale arbejdsdusøren dertil.

I forhold til beskæftigelse for borgere på herberger har jeg til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Beskæftigelsesministeriet, som oplyser følgende:

"Beskæftigelsesministeriet kan oplyse, at der ikke er regler i beskæftigelseslovgivningen, der konkret forholder sig til ansættelse af borgere, der opholder sig på herberg. Der er generelt intet til hinder for, at borgere kan arbejde i ordinær beskæftigelse samtidigt med, at de fx modtager kontanthjælp eller førtidspension.

Hvis der udbetales løn, vil denne indgå som en indtægt, der kan nedsætte den offentlige forsørgelsesydelse. Der er derudover ikke regler om, at et herberg, uanset om det er privat eller offentligt, ikke kan oprette fleksjob eller job med løntilskud til førtidspensionister (tidligere skånejob), hvis reglerne herfor i øvrigt er opfyldt. Det er en forudsætning for ansættelse i fleksjob, at kommunen har visiteret borgeren til fleksjobordningen og godkender den konkrete ansættelse som et fleksjob. Det er en forudsætning for ansættelse i job med løntilskud til førtidspensionister, at borgeren modtager førtidspension, og at kommunen godkender den konkrete ansættelse."

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at det vil være muligt for et herberg eller et botilbud efter § 107 at ansætte borgere i ordinær og ustøttet beskæftigelse på en ansættelseskontrakt. Borgeren vil i den forbindelse kunne anvende et socialt frikort, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Ordningen med et socialt frikort giver særligt socialt udsatte borgere mulighed for at tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit årligt, uden at indtægten fradrages i borgerens forsørgelsesydelse.

Herberger efter § 110 og botilbud efter § 107 med kommunal driftsherre, der ønsker at ansætte en borger i ordinær og ustøttet beskæftigelse, skal være opmærksom på, at deres erhvervsaktiviteter skal være inden for kommunalfuldmagten, og at aktiviteterne ikke må forvride konkurrencen med private aktører.

Et socialt frikort kan anvendes i forbindelse med ordinær og ustøttet beskæftigelse. Frikortet kan ikke anvendes i forbindelse med indtægt, der f.eks. er opnået gennem beskyttet beskæftigelse efter servicelovens § 103.

Hvis et herberg efter § 110 eller et botilbud efter § 107 udbetaler løn til en borger for beskæftigelse på herberget eller botilbuddet, kan lønudgifterne ikke direkte indregnes i taksten for den pågældende borgers ophold på herberget eller botilbuddet.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister